

Abstrakt

Práce se zaměřuje na vyhraněnou formu českého symbolismu přelomu 19. a 20. století, tj. na symbolismus dekadentní. Snaží se podat komplexní přehled motivů a obrazů, na kterých čeští dekadenti zakládali svou poetiku, a zároveň sleduje zásadní postupy a způsoby, jež k tomu používali – jedná se zejména o interstatualitu, s níž souvisí dekadentní snaha o zachycení jedinečnosti okamžiku, a o synestézii. Práce se věnuje také vyhraněnému individualismu dekadentů, který jednak ovlivňuje používané motivy a jednak obecněji zastřešuje celý rozebíraný směr z hlediska autostylizace dekadentních autorů, kteří se často ztotožňují se svými díly a stávají se (i v reálném životě) svými vlastními básnickými subjekty. Vzhledem k úzkému vztahu dekadentní literatury s vizuální stránkou přihlíží práce také k motivům užívaným v soudobé výtvarné tvorbě a věnuje se v tomto kontextu vztahu slova a obrazu.